

Θέλω να γράψω τη λέξη αυτή
και μ' ένα περιστέρι να σου την στείλω.
Κι' όμως δεν γράφεται γιατί είναι βαθειά
χαραγμένη στην καρδιά και δύσκολα
θα ξεγραφτεί.
Ω ναι! Είσαι η μοιραία γυναίκα
την οποίαν πόθησα πραγματικά.

Σαν αγγελούδι ολόλευκο σε βλέπω
να απαλοπροβάλλεις
όταν κλείοντας τα μάτια σε αντικρίζω
με της ψυχής τους φακούς
ολοζώντανη να περνάς για να χαράξεις τη μορφή σου
ακαίρια στη ζωή μου.
Και..... και.....
Κι' ακούω την μιλιά σου την ασημένια και
και προσπαθώ να ξεχωρίσω μονάχα
μια λέξη, ν' αντηχά, εκείνη την
ίδια που κι' από τα βάθη της δικής μου καρδιάς
βροντερά κι' αναλλοίωτα φέλλνεται ύμνος αγάπης ξωτικής
Σ' αγαπώ.

σώμα αγγελικό.
πόδια αγαματένια,
μάτια λαχταριστά,
χειλάκια ολοκόκκινα,
μάγουλα τορνευτά,
μορφή γλυκειά,
υπέροχη,
άφθαστη,
ιδανική.

Ἦθελα νάμουν αεράκι δροσερό για να γλιστρήσω
απαλά και σα σε μια ανοιξιτιάτικη βραδιά, να χαϊδέψω
λαχταριστά τα μάγουλά σου τα ροδοκόκκινα και ν'
αναπετάσω κυμματόπλαστα τες πλεξούδες των μαλιών
σου που κόσμους ονειρευτούς μοιάζουν.

Κι' όμως είμαι φωτιά, και καίει πύρινα μέσα μου
ένα καμίνι-πάθος και μου λιώνει τα σωθικά και
κάμνει την καρδιά μου ν' αργοσαλεύει και το μυαλό
να σπαρταρά μαρτυρικά. Και μέσα από τον πόνο
της ψυχής, μέσα απ' της καρδιάς την αγωνία την
τρομερή μια γλώσσα αργοσαλεύει και μια λεξούλα
σιγανεβαίνει.

"Χρυσή μου σ' αγαπώ".

Ω ναι γλυκειά μου κόρη, αγγελικό πλασματάκι, φως.....
Σ' αγαπώ. Σ' αγαπώ μ' όλη τη δύναμη της ψυχής
μου. Σ' αγαπώ τρελλά.